אַלװעלטלעכע דעקלאַראַציע פֿון מענטשנרעכט 1948, גוטגעהייסן און פּראַקלאַמירט װי רעזאַלוציע 217 (3) â (1) פֿון דער אַלגעמיינער פֿאַרזאַמלונג פֿון די פֿאַראייניקטע פֿעלקער, 10 דעצעמבער, 194 היים, וישר, און שלום אויף דער גאַרער וועלט באַשטייט פֿון אָנערקענען דעם תּוכיקן כּבּוד און די גליַכע און ניט־איבערטראַגלעכע רעכט פֿון אַלע מיטגליידער פֿון דער מענטשישער משפּחה. אָנגעװאַרפֿן אַ גרױל אױף אַלע מענטשן, און היות װי די העכסטע האָפֿנונג פֿון די אומות העולם איז אַז די צײַט זאָל אַנקומען װען מענטשן זאָלן געניסן פֿון פֿרײַהײט, אי פֿון רעדן אי פֿון גלױבן, און קײנער זאָל ניט לײַדן פֿון קײן מורא אָדער נױט ָהיות ווי געזעץ און יושר מוזן פֿאַרטיידיקן מענטשנרעכט, טאָמער מען וועט זיך אין נויט נעמען רעבעלירן קעגן טיראַניע און באַדריקונג, היות ווי דערמוטיקן די אַנטוויקלונג פֿון פֿרײַנטלעכע באַציונגען צווישן לענדער איז אַן עיקר, ער גלויבן אין גרונטלעכע מענטשנרעכט, אין דעם כּבֿוד און ווערט פֿון יעדן מענטש, און אין די גלייַכע רעכט פֿון מענער און פֿרויען, און היות ווי זיי האָבן באַשלאָסן דערמוטיקן געזעלשאַפֿטלעכע פּראָגרעס און בעסערע לעבנס־שטייגערס הייות ווי די פֿעלקער מיטגלידער האָבן געטאַן אַ נדר מיטצואַרבעטן מיט די פֿאַראיניקטע פֿעלקער און ווייַטער צו דערמוטיקן אַלוועלטלעכע דרך־ארץ און אָפּהיטן מענטשנרעכט און גרונטלעכע פֿרייַהייי ווערן װאַלע דאַרפֿן פֿאַרשטײן די־אָ רעכט און פֿרײַהײטן כּדי דער נדר זאָל מקוים װערן, אָט דערפֿאַר פּראָקלאַמירט די אַלגעמיינע פֿאַרזאַמלונג יש און יעדער אינסטאַנץ זאַל האָבן אַלעמאַל אין זינען די־אַ דעקלאַראַציע, און וועט זיך מיען, דורך לערנען און דערציען, צו דערמוטיקן דאָס אָנערקענען פֿון די רעכט און די פֿרײַהייטן, און אַז זיי זאָלן אָננעמען מיטלען, סייַ נאַציאַנאַלע סײַ אינטערנאַציאַנאַלע, צו פֿאַרזיכערן דאָס אַלװעלטלעכע אַנערקענען און אָפּהיטן, סיּ צװישן די פֿעלקער פֿון מיטגליד־לענדער, סיּ צװישן די מענטשן װאָס אונטער זייער השפּעה. ארטיקל 1 יעדער מענטש ווערט געבוירן פֿריַ און גליַּך אין כּבֿוד און רעכט. יעדער ווערט באַשאַנקן מיט פֿאַרשטאַנד און געוויסן; יעדער זאָל זיך פֿירן מיט אַ צווייטן אין אַ געמיט פֿון ברודערשאַפֿט. אַרטיקל 2 ער דעקלאַראַציע, ניט געקוקט אויף וואָסער־ניט־איז אונטערשייד, זאַל זייַן פֿאַלק, הויטפֿאַרב, לשון, רעליגיע, פּאַליטישע אָדער געדאַנקען, נאַציאַנאַליטעט, קולטור, פֿאַרמאָג, געבורט, אָדער וואָסער־ניט־איז אַ זאַנטערשייד, זאַל זייַן פֿאַלק, הויטפֿאַרב, לשון, רעליגיע, פּאַליטישע אָדער געדאַנקען, נאַציאַנאַליטעט, קולטור, פֿאַרמאָג, געבורט, אָדער וואָסער־ניט־איז אַנערשייד, זאַל זייַן ניט זייַן קיין אונטערשייד צוליב דער פּאַליטישער, געזעציקער, אָדער אינטערנאַציאָנאָלער לאָגע פֿון דעם לאָנד ווו ער וווינט, זאָל דאָס לאַנד זייַן אומאַפּהענגיק, אָפּהענגיק, אָפּהענגיק, אָדער אונטער וואָסער־ניט־איז באָגרענעצטער סוווערעניטעט אַרטיקל 3 יעדער האָט רעכט אױף לעבן, פֿרײַהײט, און פּערזענלעכער פֿאַרזיכערונג. 4 אַרטיקל ָקײַנעם טאַר מען ניט האַלטן אין קנעכטשאַפֿט צי שקלאַפֿעריי, דאָס שקלאַפֿעריי און דער שקלאַפֿן־האַנדל זאָלן זיין שטרענג פֿאַרבאָטן אין אַלע פֿאַרםעק. אַרטיקל 5 קײַנעם טאַר מען ניט פּײַניקן אָדער אױסשטעלן אױף אַ שטראָף װאָס זאַל זײַן אוממענטשלעך, אַחזוריותדיק, אָדער דעגראַדירנדיק. יעדער האָט אומעטום דאָס רעכט אױף דעם, מען זאָל אים אָנערקענען װי אַ מענטש לױטן געזעץ. יטזעץ, און עס קומט אַלע, אַן אונטערשייד, גליַּכע שוץ לויטן געזעץ. אַלע זיַּנען באַרעכטיקט אויף אַ גליַּכער שוץ קעגן וואָסער־ניט־איז דיסקרימינאַציע וואָס זאַל ברעכן די־אַ דעקלאַראַציע און קעגן אויפֿרייצונג אויף אַזאַ דיסקרימינאַציע. יעדער האָט דאָס רעכט אויף צו ווענדן זיך צו די געהעריקע נאַציאָנאָלע געריכטן צוליב וואָסער־ניט־איז אַקטן וואָס האָבן אים אָפּגעזאָגט די גרונטלעכע רעכט וואָס וּוּנען אים באַוויליקט לויט דער קאַנסטיטוציע צי געזעץ. 9 אַרטיקל

צַשולדיקט אין אַ פֿאַרברעכן האָט אַ רעכט אויף דעם וואָס מען זאָל אים דן דון לכּף זכות ביז מען וועט אים געפֿינען שולדיק לויטן געזעץ אין אַן עפֿענטלעכן פּראַצעס אויף וועלכן ער האָט אַלע נייטיקע גאַראַנטיעס אויף דין דין פֿאַרטיידיקונג.

יושרדיקן, עפֿענטלעכן פֿאַרהער פֿון אַן אומאָפּהענגיקן, אומפאַפּרעײַשן געריכט בײַם גערעכנט װערן זײַנע רעכט און פֿאַראַנטװאָרטלעכקײַטן, און װען מען באַטראַכט װאָסער־ניט־איז קרימינעלע באַשולדיקונג װאָס װערט אים פֿאַרװאָרפֿן

דיַן לאַנד פֿאַרשיקן פֿון דיַן לאַנד. פֿאַרשיקן פֿון דיַן לאַנד. פֿאַרשיקן פֿון דיַן לאַנד.

אַרטיקל 10

אַרטיקל 11

ז גערעכנט פֿאַר קײַן נאַציאַנאַלן צי אינטערנאַציאָנאַלן איבערשפּרײַז װען מ׳ איז עס באָגאַנגען. מען טאָר אױך ניט אַרױפֿלײַגן קײן גרעסערע שטראַף אײדער די, װאָס איז געװען גילטיק צו דער צײַט װען מע איז באַגאַנגען דעם איבערשפּרײַז װען מ׳ איז עס באָגאַנגען. מען טאָר אױך ניט אַרױפֿלײגן קײן גרעסערע שטראַף אײדער די, װאָס איז געװען גילטיק צו דער צײַט װען מע איז באַגאַנגען דעם איבערשפּרײַז א אַרטיקל 12 קײַנעם טאָר מען ניט שטערן די פּריוואַטקײַט, די משפּחה, די הײַם, אָדער די קאַרעספּאָנדענץ. קײַנעס כֿוד צי שם טאָר מען ניט אַטאַקירן. יעדער האַט אַ רעכט אויף דער שוץ פֿון געזעץ קעגן אַזעלכע שטערענישן אָדער די קאַרעספּאָנדענץ. קײַנעס כֿוד צי שם טאָר מען ניט אַטאַקירן. יעדער האַט אַ רעכט אויף דער שוץ פֿון געזעץ קעגן אַזעלכע שטערענישן אָדער אַטאַקעס. אַרטיקל 13 יעדער מלוכה פֿון יעדער מֿון פֿרײַהײט פֿון באַװעגונג און װױנאָרט צװישן די גרענעצן פֿון יעדער מלוכה. יעדער האַט א רעכט אױף פֿארלאַזן װאָסער־ניט־איז לאנד, ארײַנגערעכנט זײַן אײגן לאנד, און זיך צוריקקערן אין זײַן לאנד. 14 ארטיקל יעדער האָט אַ רעכט אױף בעטן און זיך אױסניצן מיט אַזיל פֿון פֿאַרפֿאָלגונג אין אױסלאַנד. דאָס דאָזיקע רעכט איז ניט גילטיק אין פֿאַל פֿון פראָקורירונגען װאָס קומען לעגיטים אַרױּס פֿון ניט־פּאָליטישע פֿאַרברעכנס, אָדער פֿון אַקטן װאָס זיּנען אַקעגן די צילן און פרינציפן פֿון די פֿאַראײניקטע פֿעלקער. אַרטיקל 15 יעדער האָט אַ רעכט אױף אַ נאַציאָנאַליטעט. מען טאָר ניט צונעמען בײַ קײנעם דיין נאַציאָנאַליטעט אָדער אָפּזאָגן דאָס רעכט איבערצובײַטן דיין נאַציאָנאַליטעט. ארטיקל 16 ציאַנאַליטעט, אַדער רעליגיע, האָבן אַ רעכט אויף מאַן־און־װײַב לעבן און אויפֿהאַדעווען אַ משפּחה. זיי זײַנען באַרעכטיקט אויף גלײַכע רעכט בנוגע מאַן־און־װײַב־לעבן, בשעת זיי זײַנען אַצעשײִדן זיך פֿון דער זיוועגשאַפֿט בלויז מיט דער פֿרײַער און פֿולער הסכּמה פֿון חתן און כּלה קען מען ארײַן אין זיוועגשאפֿט. די משפחה איז דאָס נאָטירקלעכע און גרונטלעכע איינס פֿון דער געזעלשאַפֿט און איז באַרעכטיקט אויף שוץ דורך דער געזעלשאַפֿט און דורך דער מלוכה. אַרטיקל 17 יעדער האָט אַ רעכט אױף פֿאַרמאָגן האַב־און־גוטס, אי אַלײנס אי אין שותּפֿות מיט אַנדערע. פֿון קײַנעם טאָר מען ניט אַרביטראַריש אַװעקנעמען זײַן האָב־און־גוטס. ארטיקל 18 וּיך אַריַן די פֿריַפּײַט אוּף איבערבּיַטן רעליגיע און גלויבן און די פֿריַפּײַט, אָדער אַלױן אָדער בשותפֿות מיט אַנדערע, אַדער עפֿענטלעך אַדער ביחידות, אַרויסווּיַדן די רעליגיע אָדער גלויבן דורך לערנען, פּראַקטיק, תפֿילה, און אָפּריכטונגען אַרטיקל 19 פֿרײַהײַט פֿון מײַנונג און זיך אױסדריקן. דאָס רעכט נעמט אַרײַן פֿריִּהײַט צו האַבן מײַנונגען אַן שטערונגען און צו זוכן, באַקומען, און איבערגעבן אינפֿאַרמאַציע און געדאַנקען דורך װאָסער־ניט־איז מעדיום, ניט געקוקט אױף לאַנדגרענעצן אַרטיקל 20 יעדער האָט אַ רעכט אױף פֿרײַהײט פֿון פֿרידלעכער פֿאַרזאַמלונג און פֿאַראײניקונג. קיינעם טאָר מען ניט צווינגן צו ווערן אַ מיטגליד פֿון וואָסער־ניט־איז פֿאַרבאַנד. ארטיקל 21 יעדער האַט אַ רעכט אויף אַנטייל נעמען אין דער רעגירונג פֿון זיַן לאַנד, אָדער דירעקט אָדער דורך פֿרײַ אויסגעקליבענע רעפּרעזענטאַנטן. יעדער האט א רעכט אויף גלײַכו צוטריט צו די אײַנארדנונגעו אוו אינסטאנצו פֿוו זײַו לאנד. ווילן זאַל זיַן אויסגעדריקט דורך פּעריאַדישע און אמתדיקע וואַלן אין וועלכע עס זאַל זיַן אַ אוניווערסאַלע שטימרעכט, און וועלכע דאַרפֿן געהאַלטן ווערן דורך געהיימישן שטימען אַדער גליַכווערטיקע פּראַצעדורן פֿון פֿרײַער אָפּשטימונג אַרטיקל 22 נאַציאַנאַלער באַמיונג און אינטערנאַציאַנאַלער מיטאָרבעט, און לויט דער אָרגאַניזירונג און די רעסורסן פֿון יעדער מלוכה, די רעכט, אי עקאַנאַמישע, אי געזעלשאַפֿטלעכע, אי קולטורעלע, וואָס זּוּנען נייטיק פֿאַר זיַן כבֿוד וועגן און פֿאַר דער פֿרײַער אַנטװיקלונג פֿון זײַן פּערזענלעכקײט. ארטיקל 23 יעדער האָט אַ רעכט אויף אַרבעט, אויפֿן פֿרײַען אויסקלײַב פֿון באַשעפֿטיקונג, אויף יושרדיקע און גינציקע אַרבעט־באַדינגונגען, און אויף שוץ קעגן אַרבעטלאַזיקײַט. יעדער, אַן קיין שום דיסקרימינאציע, האַט א רעכט אויף גלייַכן געצאַלט פֿאר גלייַכער ארבעט. בעט האַט אַ רעכט אויף יושרדיקן און גינציקן געצאַלט וואָס זאַל פֿאַרזיכערן אים און זייַן משפּחה אַן עקזיסטענץ וואָס פֿאַסט צום מענטשלעכן כּבֿוד, מיט אַ צוגאָב, אויב נייטיק, פֿון אַנדערע מיטלען פֿון געזעלשאַפֿטלעכער פֿאַרזיכערונג: יעדער האָט אַ רעכט אױף פֿאָרמירן און װערן אַ מיטגליד פֿון פּראָפֿפֿאַרײַנען כּדי צו פֿאַרטײִדיקן זײַנע אינטערעסן.

24			

יעדער האַט אַ רעכט אויף רו און אויף פֿרײַצײַט, אַרײַנגערעכנט דאָס רעכט אויף אַ געהעריקער באַגרענעצונג פֿון אַרבעטס־שעהען און פּעריאָדישע באַצאַלטע װאַקאַציעס.

אַרטיקל 25

ַננוגנדיק אויפֿן געזונט און װילײַן פֿון זיך און פֿון דער משפּחה, אײַנשליסנדיק עסנװאַרג, קלײדער, באַהױזונג, מעדיצינישע פֿאַרזאָרגן, און נייטיקע סאָציאַלע פֿאַרזאָרגן, און אַ רעכט אױף זיכערקײט אין פֿאַל פֿון אַרבעטלאָזיקײט, קראַנקײט, אַננגנדיק אױפֿן געזונט און װילײַן פֿון זיך און פֿון דער משפחה, אײַנשליסנדיק עסנװאַר, קליידער, באַהױזונג, מַלמנהשאַפֿט, טיפֿן עלטער, אַדער פֿעלן פֿון פּרנסה אין אומשטאַנדן װאָס זײַנען אױסער זײַן קאַנטראָל

מאַמעס און קינדער זײַנען באַרעכטיקט אויף באַזונדערן אָפּהיט און הילף. אַלע קינדער, צי די מאַמע האָט חתונה געהאַט צי ניט, זאַלן געניסן פֿון דער זעלביקער געזעלשאַפֿטלעכער באַשיצונג.

אַרטיקל 26

און פֿונדאַמענטאַלע סטאָדיעס. עלעמענטאַרע דערציונג זאָל זיַן אָבליגאָטאָריש. טעכנישע און פֿאָכמענערישע דערציונג זאָל ן ברייט צוגעשטעלט ווערן, און העכערע בילדונג דאַרף זיַן צוטריטלעך צו אַלעמען לויטן אַקאַדעמישן ווערט:

נטלעכע פֿרײַהייטן. די דערציונג זאַל דערמוטיקן פֿאַרשטאַנד, טאָלעראַנץ, און פֿרײַנדשאַפֿט צװישן אַלע פֿעלקער, ראַסן־ און רעליגיעזע־ גרופעס, און זאָל אונטערשטיצן די אַקטיװיטעטן פֿון די פֿאַראײַניקטע פֿעלקער אױף אױסצוהאַלטן

ועלום

די עלטערן האָבן אַ רעכט אױף אױסקלײַבן אין פֿאַרױס װאָס פֿאַר אַ דערציונג זײערע קינדער זאָלן באַקומען.

אַרטיקל 27

יעדער האָט אַ רעכט באַטײליקן זיך אויף אַ פֿרײַען אויפֿן אין דעם קולטורעלן לעבן פֿון דער קהילה, הנאה האָבן פֿון קונץ, און האָבן אַ חלק אין וויסנשאַפֿטלעכע אַוואַנסירונגען און אירע בענעפֿיטן.

יעדער האַט אַ רעכט אױף דער באַשיצונג פֿון װנע מאַראַלישע און פֿינאַנציעלע אינטערעסן װאָס קומען אַרױּס פֿון וויָן װיסנשאַפֿטלעכער, ליטעראַרישער, אַדער קינצלעכער פּראָדוקציע.

אַרטיקל 28

יעדער האָט אַ רעכט אויף אַ געזעלשאַפֿטלעכער און אינטערנאַציאַנאַלער אָרדנונג מיט װעלכער די רעכט און פֿרײַהיטן פֿאַרצײַכנט אין אָט דער דעקלאַראַציע זאָלן האָבן אַ פֿולשטענדיקן קיום.

אַרטיקל 29

יעדער האָט חובֿות צו דער געזעלשאפֿט װאָס נאָר אין איר קען זיך פֿרײַ און פֿולשטענדיק אנטװיקלען זײַן פּערזענלעכקײט.

דערע מענטשן זאַלן אויך באַקומען פאַסיקע רעספעקט און כבֿוד, און צוליב די יושרדיקע פֿאָדערונגען פֿון מאַראַלישקייט, פֿון עפֿענטלעכער אַרדנונג, און פֿון אַלגעמינעם װיליפן ווּאָס ייִּבען רעספעקט און כבֿוד, און צוליב די יושרדיקע פֿאָדערונגען פֿון מאַראַלישקייט, פֿון עפֿענטלעכער אַרדנונג, און פֿון אַלגעמינעם װיליפו

אין קיין שום פֿאַל טאָר מען זיך ניט אױסניצן מיט די־אָ רעכט און פֿרײַהײטן אין קעגנשטעל צו די צילן און פּרינציפּן פֿון די פֿאַראײניקטע פֿעלקער.

אַרטיקל 30

צי מענטש האָט אָ רעכט אויף פֿאַרנעמען זיך מיט וואָסער־ניט־איז אָקטיוויטעט, אָדער אויספֿירן וואָסער־ניט־איז אַקט, וואָס איז געצילט אויף דער צעשטערונג פֿון וועלכן־ניט־איז פֿון די רעכט און פֿרַיּהײַטן וואָס זיּנען פֿאַרצײַכנט דאָ אויבן

איבערגעזעצט: רפֿאל פֿינקל, שלום בערגער, 1998